

מסורת הש"ס

(ב) וְלֹאִי בִי, (ג) בְּרִשְׁתִּי (ד) וְיִשְׂרָאֵל, (ה) שְׂמִיטָה (ו) הַיָּמִים (ז) הַדְּרִיטִים (ח) הַיָּמִים (ט) הַיָּמִים (י) הַיָּמִים (יא) הַיָּמִים (יב) הַיָּמִים (יג) הַיָּמִים (יד) הַיָּמִים (טו) הַיָּמִים (טז) הַיָּמִים (יז) הַיָּמִים (יח) הַיָּמִים (יט) הַיָּמִים (כ) הַיָּמִים (כא) הַיָּמִים (כב) הַיָּמִים (כג) הַיָּמִים (כד) הַיָּמִים (כה) הַיָּמִים (כו) הַיָּמִים (כז) הַיָּמִים (כח) הַיָּמִים (כט) הַיָּמִים (ל) הַיָּמִים (לא) הַיָּמִים (לב) הַיָּמִים (לג) הַיָּמִים (לד) הַיָּמִים (לה) הַיָּמִים (לו) הַיָּמִים (לז) הַיָּמִים (לח) הַיָּמִים (לט) הַיָּמִים (לע) הַיָּמִים (לס) הַיָּמִים (לס)

תורה אור השלם

1. וכתב את האֵלֶּה
הָאֵלֶּה הַזֵּה בְּסֵפֶר
וּמָחָה אֶל מִי הַמְרִים:
בְּמִדְּבַר הַכֵּן

לְעוֹי רַעֲיִי

אדרימינ"ט, צבע שחור.

מוסף רש"י

כלכלי. (דפוס: 18)
 שטא אהר מוסר אהר
 אחת. ענן יז' אהר
 אחת. ידע' אהר
 מיהר אהר אחת. ענן
 נאשח אהר אהר
 (דפוס: 18) דבר אהר יז'
 יז' לקח מוסר מאל
 מוסר אהר יז'. (דפוס: 18)
 שיכול לבחור. יז'
 שפסול לבחור מוסר
 מן מוסר יז' אהר מוסר
 לבחור. (דפוס: 18)
 אהר אהר קיד. (דפוס: 18)
 מוא קיד. אהר אהר
 דודר. יז' אהר אהר
 יז' ר' שפסול לבחור
 יז' ר' אהר יז' אהר יז'
 ששע דוס יז' אהר אהר.
 מן ענין קנח' אהר
 חסור יז' אהר אהר
 לבחור אהר אהר. אהר
 יז' אהר אהר.

דבי עקיבא היינו פ"ק. דקתה (ה) הכשר
תמליג בין קהל לרחמ: דרב אחלי. מבי
מנייניהו אית ליה דבארבעה ומוארבעה
תמארבעה אית כרץ כלום: ולא מסיימי
אחלי ויה מניייהו לית ליה לדרב אחלי
והיינו דאמר געלי (וי). דרב אחלי גופיה
תנאי היא: לא רבי שמעאלא
דבר. זה. ממוחק אית כי שוה חס
ומעולם לא אמר דבר זה: לא אמר
רבי עקיבא. להאי הלכה כמות
תלמידא לא תלמד דאחז את התלמידים
שישימו ללם לחורה ויאמרו פלפול
מלסם לפיך שיחז בפניהם: רבאין
אויסאר. נבאין דברי אוחז תלמיד:
קנקנסום. אדרימני: אסרס עלי.
וילקמן מפרס: מחסר אוחז אסר.

וה' אליהם אחת אם חסר אל"ף הרי אחת מחריב. ודבר ה' ידבר מוסף אחת אחת ותכמוז ידברו נמלאת מחריב: דבר אחד יש לי. לקמן תפרש מאי קמדר ליה: כסב שיכול למחוס. וקנקנמוס רישומו ניכר מהל: ומאי קאמרי ליה. רבי ישמעאל: ומאי קאמרי ליה. רבי מאיר: ואמר ליה בעל חסר וחסר ומהדר ליה קנקנמוס יש לי: קשיא שימוש אשימוש. דקאמר תיגיל קמיה רבי ישמעאל שימש מחילה והבאת חני איפכא: רבי עקיבא היה חריף טובח ולא מתי ר' מאיר למקם דרבי ונדר אפס לקמיה דרבי מנחמיה: והדר אפס לקמיה דרבי מנחמיה: שהיה חריף לפלפל ולדקדק בגמרא שלמד להשיב תשובות ומשניות וכו' על זו הלכה: חזן מפרש טוטה. ואפילו כספר חוריה דקסבר אם נא לתחוק לה מן התורה מוחק: שמקדש מגילה שזל כל טוטה וטוטה: אין מגילה כפרה בר'. טוטה מפרש מגילה ואמרה טמאה אזי ופטורה אין מגילה כפרה כטוטה אחת אלאמה כפרה לשמה צעקין וה"ה ממי דאין מוחקין לה מן התורה: ומלך

שימוש אישימוש קשיא אסרה א
ממעיקרא אתא לקמיה דר"ע ומד
ששמעאל וגמור גמרא והדר אתא ל
קשיא קשיא תניא רבי יהודה א
גתוך הדיו חוץ מפרשת סוטה ו
שבמקדש מאי בינייהו אמר רב
והני תנאי כי הני תנאי דתניא
אחרת ר' אחי בר יאשיה אמר
אמר רב פפא דילמא לא היא
דאינתק לשום רחל תו לא רב
דסתמא מיכתבא הכי נמי רב
לא היא עד כאן קאמר רבי
לשום סוטה בעולם אבל גבי תו
ולית ליה לרבי אחי בר יאשיה

תניא במי שאלחו (שם ד' עב.) כתב סופר ל
חתמו והם פסול משום דלא חשיב לשמה
עומד על גביו אע"ג דלאו בני שליחות ני
אין ההבן שעליו לכתוב מקפיד אם יכתו

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין

וגבוי צ"ש אומרים כו' ולא
נפחות מארבעה טפחים חד
למעלה פליגי אבל פחות
היי מנייהו אית ליה דרב

ר"ע אומר על זה ועל זה נחלקו בו: ר"ע היינו תנא קמא איכא בינייהו⁶ דרב אחאי ואיתמא רב יחיאל ולא מסיימי תניא אמר ר"ע לא אמר ר' ישמעאל דבר זה אלא אותו תלמיד אמר דבר זה והלכה כאותו תלמיד הוא גופה קשיא אמרת לא א"ר ישמעאל דבר זה אלא לית הלכתא כוונתה ויורד אמרת הלכה כאותו תלמיד אמר ר' יהודה אמר שמואל לא אמרה ר' עקיבא אלא⁷ לחדד בה התלמידים ור"נ בר יצחק אמר נראין איחמר א"ר יהושע בן לוי כל מקום שאתה מוצא משום רבי ישמעאל אמר תלמיד אחד לפני ר"ע אינו אלא ר"מ ששימש את ר' ישמעאל יאת ר"ע⁸ דתניא אמר ר"מ כשהייתי אצל ר' ישמעאל הייתי מטיל קנקנתום לתוך הדיו ולא אמר לי דבר וכשבאתי אצל רבי עקיבא אמרה עלי איני והאמר רבי יהודה אמר שמואל משום ר' מאיר כשהייתי לומד אצל ר' עקיבא הייתי מטיל קנקנתום לתוך הדיו ולא אמר לי דבר וכשבאתי אצל ר' ישמעאל אמר לי בני מה מלאכתך אמרתי לו לבלד אמר לי בני היו זהיר במלאכתך שמיאלאכך מלאכת שמים זהיר שמא אתה מוחרס אות אחת או מיייר אות אחת נמצאת מחריב את כל העולם כולו אמרתי לו דבר אחד יש לי וקנקנתום שמו שאני מטיל לתוך הדיו אמר לי וכי מטילין קנקנתום לתוך הדיו יהלא אמרה תורה⁹ וכתב יומתה כתב שיכול למחות מאי קא"ל ומאי קא מהדר ליה הכי קא"ל לא מיבעיא בחסירות וביתירות דלא מטינא¹⁰ דבקי אנא¹¹ אלא אפילו מיחש לזבוב גמי דילמא ליה וייתבי אתגיה דלית¹² מחיק ליה ומשויל ליה ר"ש דבר אחד יש לי וקנקנתום שמו שאני מטיל לתוך הדיו קשיא ואסרה בשלמא שימוש אשימוש לא קשיא ולא מצי למיקם אליביה אתא לקמיה דרבי לקמיה דר"ע וסבר סברא אלא אסרה ואסרה וימר ר"מ היה אומר "לכל מטילין קנקנתום דבי עקב אומר משמו¹³ דחוץ מפרשת סוטה ירמיה למחוק לה מן התורה איכא בינייהו¹⁴ אין מגילתה כשירה להשקות בה סוטה מגילתה כשירה להשקות בה סוטה אחרת עד כאן לא קאמר ת"ק התם אלא כיון דרא מינתקא לשום לאה¹⁵ אבל גבי תורה מחקינן אמר רב נתמן בר יצחק דילמא אחי בר יאשיה התם אלא דאיכתבי מיהת דהתלמוד כתיבא הכי גמי דלא מחקינן הא דתנן¹⁶ וכתב [גט] לגרש את אשתו וגמלך

לשמה וחתמו עדים לשמה וגמנו לה הרי הוא פסול עד ש
ולא משום דבעינן שליחות בכחיה דהא סוף פ"ב דגיט'
הו"י דלעולם חשיב לשמה והאם פסול מדרבנן וגבי ק'
שם אדם לשמה שלא ברשותו ומסתמא ניהא ליה אכל

יג.

שׂוּר לְמִיתָה הֵכֵל טַעְמִיהָ דְבִשׁ אֵשׁ אֶחָד
 יִקָּח לֹא וְהִקְלִיף בְּדִין הוּא שֶׁשׁ לוֹ לְהַשִּׁיב
 לֹא שׂוּר כֵּן מִנָּה בְּחֵמָה לְטַפְּיוֹ
 קוּבָה: **לְחָדוּר** בֹּא אֶת הַתְּלִשְׁטִימִים. אֵין
 לְפָנֶיךָ בְּשֹׁר בְּשֹׁר דְּרֹמִי לֵדַע אֵין
 יֵדְעוּ לְהַשִּׁיב עַל דְּבָרֵי דְמֵאֲחָר שְׁאֵמֵר
 שְׁלֵל אֲחֵר ר' שִׁמְעֵאל דְּבֵר זֶה מַעֲשֵׂה
 הוּא יוֹדְעִים שְׁלֵל אֵין אֵם לְשִׁבְחוֹ:
קִנְיָנוּתוֹם. פִּירֵם קִנְיָנוּתוֹם
 אֲדָרְמִיט' וְרֵשֶׁט' אֲדָרְמִיט' וְרֵשֶׁט'

פירש דקנקאמוס היא קרקע ירוקה
שקרוין אותה ידירי'ל וכן בערוך
ור"ם נמי פוסק ב' חטיון ספר
מורה דמותר לתת אדרמני'ט למוך
הדיו לפטר מורה לבלי עמלא דלאו
היינו קנקאמוס ואו"ם דנמסכת נדה
(ד' יט.) תן שמור כחמא מפרש
סיתם מרחא דלואשפ'ט ובפ"ב גיטין
(ד' יט.) קארחא דקנקאמוס הוא מתתא
דלואשפ'ט אם כן משמע שהוא שמור
ואילו ידירי'ל ירוקה היא ודומה
לזוכריה ועל שם זוכריה נקראת
ידירי'ל ולפי' הווערטני נחא ופי'
מפרש דלחר שטווערטני אותה ופי'
לתת למוך הדיו אז היא משמרת:
א מ"תר אית אהת. כמו בראשית
ברא בראו ורבינו מאיר קבל
מרבננו כמו הוה על הוה (יחזקאל י)
שהטיל יו"ד על האחרון:

חז"ן פֿאַרשט שווער. וו' יעמאלע
 שויה אוסר בכל התורה כולה
 שמה היה דורש גורם שם מקטוע
 או כתיבה כתיבה או ג"ש אחת
 נמי מדרבנן: **אבל** תורה דחמא
 בחיבא ה"ז דחקיקן. משמע אע"ג
 דקטוע בני כתיבה לשמה מוחקין
 לה קל התורה ותימיה דלענין קל
 פסלין פרק שי געוין (ס:). גבי
 ההוא דשקל פסל מורה ויהיה
 דליתיה דלמך רב יוסף תורה ויחוש
 לה אי משום כריעות דלית בה ענין
 וכחז לה לשמה וליכא וי"ל דרב יוסף
 לית ליה כפרא דרב פפא דהכא אי
 נמי סר לה כמאל דלמך אין מוחקין
 כלל סר התורה וא"ת ויהי מבשר הכא
 רב פפא כספר תורה אפילו למאל
 דעני לשמה ומה קאן דרש כל הגט
 (ש"ד ד. ה.) ושמע קול סופרים מתקין
 איס פלוני מגרש פלוני פסול לרב
 זו ומוקי לה בגמ' בסופרים העשויין
 להתלמד וספר תורה נמי חשיב
 הכא כעשויין להתלמד ומשמע דלכליה
 תנאי איס להו ממניי דהתם מדפרין
 וליט ליה לר' אחא בר יאשיה הא דתקן
 ובי' וי"ל דלהתלמוד דהתם סא וכתב
 כלל להכשר הגט אלץ ספר תורה כותב
 כסמחא לרעת קל שאס יעטורו יתחקי
 ממנה פרשת סוטה ומיהו קשיא ללגבי
 גט אפילו ענין זה פסול ולא חשיב
 לשמה דהא אפילו כתבו הסופר בשם
 גלף לא זויי הכעץ פסול לגרש בו דהא

ומעו קולו שאמר לקופר כחוב ולעדים
(ד' כב:) מכשירים כתיבת חש"ו צדוד
ה לא שייך לפסול מדרבנן א"י בסוטה
גבי גט מסתמא לא ניחא ליה לבעל:
עשייה

עין משפט
נר מצוה

א ב מ נ ו ז ח ט י כ ל
תפילין הלכה ד ופיג
מלכות קטובה הלכה ח
יט שם הלכה ט טמ
יון דה נה טו טע יד פי
דמ טעף ו:
ג ב מ נ ו ז ח ט י כ ל
קטובה הלכה ח ופיג
לכה ד ו הלכה יא טמ
שם:
ד מ נ ו ז ח ט י כ ל
גירושין הלכה ג טמ
ד ועשן כ טו טע חכ"ע
פי קלם טעף כ:

רבינו חננאל

[illegible]